

MIEN LÄWEN

(Sinjt Froo! #36)

1. Foaken wan ekj mien vegonet Läwen soo betracht,
Ekj wudd soo jieren daut et bäta wia.
Ekj läwd en Onjehuarsomkjeit,
Blooss jieda Dach fa Dach. Daut Sinden Läwen kjemt soo sea dia.

Dan opp eemol schekjt de Har ne groote Forcht opp mie.
Ekj wia bedrekjt, ekj haud bloos kjeene Fräd.
Daut Läwen sull nu endren, leeftolich roopt hee mie.
Jesus, komm un halp mie nu, ekj bäd.

2. De Mensch waut ekj jeworden wia dee wia bediedent schljacht.
Mien Hoat daut wia diesta un soo schwoa.
Oba Jesus haud mie dan noch leef, hee holp mie doamet trajcht.
Gott siene Jnod, dee muak hee openboa.

Jesus ekj jleew du best jestorwen uk fa mie.
Fa de gaunze Welt tolsd du däm Pries.
Mien Sinden Läwen es mie leet, jo, Har, ekj pracha die,
Fa Vejäwunk derch dien dieret Bloot aum Kjriez.

3. Enne Schreft doa steit jeschräwen, daut Jesus stunt uk opp,
Dän dredden Dach kjeem hee utem Grauf.
Hee es bie Gott em Himmel nu, daut sajcht hee fua doa nopp.
Nu wan ekj bäd dan schekjt hee mie uk Krauft.

Jesus moak von mie een gaunza niea Mensch.
Halp mie daut ekj nu bloos läw fa die.
Daut ekj noch mol nom Himmel kom, daut es mien woara Wensch.
Aul daut leewen, lowen, Dank saj ekj to die.

Wieed un Musikj: Hank Neufeld